

Isus – slava lui Israel și lumina neamurilor

NAȘTEREA DOMNULUI ISUS

Pastor GHIȚĂ RIȚIȘAN,
Președintele Agenției Penticostale
de Misiune Externă

De fiecare dată când se apropie sărbătorile de iarnă și recitesc evenimentele legate de nașterea Domnului, aproape involuntar, mintea mea decupează din narațiunea evanghelistului Luca un personaj aparte: pe Simeon. Ignorat de mediile religioase din Ierusalim, cu o existență absolut discretă și o apariție meteorică în istoria mântuirii, acest profet este printre foarte puținii care știau ce se întâmplă în acele zile în orașul sfânt. Liderii „spirituali” ai acelor vremuri continuau să se implice, în virtutea inerției și a tradiției, în tot felul de activități religioase goale de conținut și în tot felul de slujiri lipsite de putere, fără să realizeze că sub ochii lor, în cetatea lor, Dumnezeu făcea cea mai mare minune din istoria acestei planete și a Universului - **El Însuși devenea om și se cobora să locuiască pe pământ.**

Simeon însă știa. Știa că este martorul unui eveniment unic și irepetabil al eternității. Iar Luca surprinde perfect înțelegerea profundă a vremurilor pe care o observăm la acest profet: „Acum slobozește în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău. Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o să fie înaintea tuturor popoarelor, lumina care să lumineze neamurile și slava poporului tău Israel” (Luca 2:29-32). **Mesia e gloria lui Israel!** Așa cum el, Simeon, a venit în lume și a trăit doar pentru acest moment în care să-l țină în brațe pe Mântuitorul, tot așa, poporul Israel a fost adus în ființă de către Dumnezeu Suveran cu un singur scop, acela de a-l aduce pe scena istoriei pe Mesia. Misiunea istorică cea mai importantă a evreilor s-a încheiat odată cu venirea Unsului. Există, desigur, mulți teologi care, în aceste zile, sub influența sionismului naționalist exacerbant, umbresc misterul unic al acelui eveniment sugerând că vremurile de glorie ale evreilor sunt în viitor. Și poate este necesar ca în aceste zile de sărbătoare să se pună în lumină din nou profundul adevăr: nu marele număr de laureați ai premiului Nobel îi fac unici pe

evrei, nu supremația lor în lumea finanțelor, nu istoria lor milenară zbuciumată, nu holocaustul, nu fascinanta poveste a întoarcerii lor pe pământul făgăduinței după 2000 de ani, ci faptul de a-l fi dat lumii pe Mesia! Dumnezeu i-a pregătit ca popor pentru acel eveniment special, pentru acel moment astral al întregii creații. Nimic altceva în viitor nu va fi mai mareț ca acest fapt.

Dar în binecuvântarea rostită de Simon mai auzim clar și alte ecouri venite din profeția lui Isaia: „Este prea puțin lucru să ridici semințele lui Israel, de aceea **Te pun să fii lumina neamurilor și să duci mântuirea până la marginile pământului**” (Isaia 49:6). Mesia urma să fie lumina și mântuirea tuturor popoarelor nu doar slava evreilor. Crăciunul a fost ziua în care Dumnezeu și-a trimis Fiul în misiune pe pământ ca să mântuiască omenirea. Așa că sărbătoarea Nașterii Domnului trebuie să ne ducă cu gândul și la miile de popoare care, iată, la două milenii de la venirea Luminii în lume ele mai trăiesc în întuneric. Din păcate se pare că urmașii lui Cristos au cam obosit în încercările lor de a răspândi lumina. S-au retras în confortul clădirilor luxoase și consideră că e mai nimerit ca lumina să lucească sub obroc decât să împrăștie bezna în care mai zace această lume.

...Doar câteva zile și vei auzi colindele răsunând din nou pe ulițele satelor și orașelor noastre... Mesele se vor încovoia din nou sub greutatea bucatelor speciale. Oare a câta oară? Chiar, a câta oară? Și dacă nu poți mai mult, acum când Crăciunul va intra din nou în casa ta, poate mai mult în spiritul lumii decât în cel al Scripturii, retrage-te măcar o clipă undeva, într-un ungher, și fă o rugăciune pentru miliardele de oameni care n-au Crăciun, care n-au speranță. Meditează la cuvintele profetice rostite de bătrânul Simeon, cu privire la Isus, și anume că El va fi „mântuirea [...] tuturor popoarelor, lumina care să lumineze neamurile” și fă ca această profeție să se împlinească cumva și prin implicarea ta!

„Este prea puțin lucru să ridici semințele lui Israel, de aceea **Te pun să fii lumina neamurilor și să duci mântuirea până la marginile pământului**”
(Isaia 49.6)

„Eu, Domnul, Te-am chemat ca să dai mântuire și Te voi lua de mână, Te voi păzi și Te voi pune ca legământ al poporului, ca să fii Lumina neamurilor, să deschizi ochii orbilor, să scoți din temniță pe cei legați și din prinsoare pe cei ce locuiesc în întuneric.” (Isaia 42.6)